

26 Φεβρουαρίου 2017

Φύγαμε για “αλευρομουτζουρώματα” στο Γαλαξίδι

[/ Γενικά Θέματα](#)

παράδοση που ξεκινά από το 19ο αιώνα, τα αλευρομουτζουρώματα στο Γαλαξίδι είναι από τα πιο διάσημα έθιμα της Καθαράς Δευτέρας. Τριήμερο είναι, ευκαιρία για ταξιδάκι στο Γαλαξίδι και την Άμφισσα λοιπόν.

Η πρώτη αίσθηση που σου δίνει το Γαλαξίδι είναι όμορφη και παράξενη ταυτόχρονα, σαν να σου σερβίρουν ζεστή κοτόσουπα σε ποτήρι του φραπέ! Πίνεις ανυποψίαστος μια μεγάλη γουλιά και δεν ξέρεις αν πρέπει να προσθέσεις λεμόνι ή να ζητήσεις παγάκια. Έτσι και στο Γαλαξίδι, παίρνεις τις πρώτες αναγνωριστικές ανάσες στην πόλη και νιώθεις ταυτόχρονα το ιώδιο της θάλασσας και το καθαρό οξυγόνο του βουνού. Από τη μια οι βάρκες, τα καΐκια και τα ιστιοπλοϊκά στο λιμάνι, και στο βάθος οι χιονισμένες κορυφές του Παρνασσού.

Πέρα δώθε στην παραλιακή μέχρι να πάρεις χαμπάρι τι γίνεται και μετά πάνω κάτω στα ανηφορικά καντούνια και τα σοκάκια. Μπαίνω στον Αϊ-Νικόλα και μένω έκπληκτος μπροστά στο περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο του. Η ιστορία λέει ότι οι Γαλαξιδιώτες, όντας μεγάλοι ναυτικοί, γύρω στο 1900 κάλεσαν τους καλύτερους ξυλοτεχνίτες από την Ήπειρο με επικεφαλής ταγιαδόρο τον Μετσοβίτη μάστορα Αναστάση Μόσχο, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα τέμπλο για την εκκλησία του Αγίου Νικόλα -του προστάτη των ναυτικών- πραγματικό αριστούργημα. Χρειάστηκαν 10 χρόνια για να ολοκληρωθεί αυτό το τέμπλο που είναι ένα μοναδικό έργο τέχνης. Κρίμα που δεν επιτρέπονται οι φωτογραφίες, αλλά από την άλλη, καλύτερα να πας να το δεις κι εσύ! Αξίζει ακόμα να επισκεφθείς το λαογραφικό αλλά και το αρχαιολογικό μουσείο και, φυσικά, το ναυτικό μουσείο,

στο οποίο θα ενημερωθείς για τη ναυτική ιστορία του τόπου, θα δείς το χειρόγραφο κείμενο Χρονικό του Γαλαξιδίου, διάφορα όργανα ναυσιπλοΐας, ξυλόγλυπτα που στόλιζαν την πλώρη πολλών караβιών (ακρόπρωρα) και άλλα πολλά. Ξανά στην παραλιακή από την πίσω πλευρά, χαζεύω τα αναπαλαιωμένα, αρχοντικά καπετανόσπιτα μέχρι που κάνω το γύρο του λιμανιού. Έχω ήδη λατρέψει το μέρος, αλλά το Γαλαξίδι μου αρέσει ακόμα περισσότερο λόγω των ανθρώπων του. Τις 2 ημέρες που έμεινα εκεί εντυπωσιάστηκα από την έμφυτη ευγένεια και την καλλιέργεια όσων συνάντησα.

Τα αλευρομουτζουρώματα της Καθαράς Δευτέρας

Η πόλη αποχτά άλλο χρώμα την Καθαρά Δευτέρα και όχι τυχαία, αφού εκείνη τη μέρα “βάφεται” με πολλά χρώματα -με όσα επιλέξουν να χρωματίσουν το αλεύρι που πετούν σε τεράστιες ποσότητες όσοι συμμετέχουν στον τοπικό έθιμο, τα αλευρομουτζουρώματα. Με ρίζες από το Βυζάντιο ή τη Σικελία, το έθιμο καλά κρατεί τους τελευταίους 2 αιώνες, μετατρέποντας για μία μέρα το Γαλαξίδι στην πιο πολύχρωμη “εμπόλεμη” ζώνη.

Μόλις ολοκληρωθούν οι καρναβαλικές εκδηλώσεις λοιπόν, κάτοικοι και επισκέπτες βάφουν τα πρόσωπα τους σε ζωηρά χρώματα, φορούν γυαλιά και μάσκες για να προστατέψουν τα μάτια, τη μύτη και το στόμα τους, ανοίγουν τις σακούλες με το αλεύρι και ξεκινάει ένα ανελέητο αλεύρωμα στο λιμάνι και τα γύρω στενά! Το θέαμα από απόσταση είναι πραγματικά εντυπωσιακό, αφού μέσα σε λίγα λεπτά το αλεύρι μοιάζει σα να δημιουργεί μια πολύχρωμη ομίχλη που τους καλύπτει όλους. Τώρα αν είσαι αρκετά τολμηρός, μπορείς να πάρεις και μέρος. Αν θέλεις μόνο να δεις πάντως, φρόντισε να μην βρεθείς κοντά στο σημείο της “μάχης” γιατί δε σου δείξουν έλεος!

Εκδρομή στην Άμφισσα

Όποια στιγμή και αν αποφασίσεις να επισκεφτείς το Γαλαξίδι, αξίζει να κάνεις και μια εκδρομή μέχρι την Άμφισσα. Γνωστή και ως Σάλωνα, που ήταν το παλιό όνομά της, η Άμφισσα είναι μια όμορφη ρουμελιώτικη πόλη. Θα ξεκινήσεις τη βόλτα σου από την κεντρική πλατεία Ησαΐα ανηφορίζοντας τον πεζόδρομο Σταλλού ως το μητροπολιτικό ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Περπάτησε ως την πλατεία Κεχαγιά με το δημαρχείο και το ιστορικό καφενείο Πανελλήνιον, στο οποίο αξίζει

μια στάση για καφέ και αναμνήσεις. Από εδώ πέρασαν όλοι οι μεγάλοι Έλληνες ηθοποιοί παίζοντας στη θεατρική σκηνή του χώρου, σε εποχές που ο φιλότεχνος αλλά φτωχός κόσμος της Άμφισσας πλήρωνε όχι σε χρήματα αλλά σε είδη πρώτης ανάγκης. Εδώ έχει γυριστεί και ο περίφημη ταινία “Ο θίασος” του Αγγελόπουλου, το 1976. Ύστερα ανηφόρησε προς τη Χάρμαινα, την πιο μυστήρια και ενδιαφέρουσα γειτονιά της Άμφισσας, όπου λειτουργούσαν επί Τουρκοκρατίας τα παλιά τομαράδικα (τα βυρσοδεψεία). Σπίτια απλά, φτιαγμένα με πλίνθους, ξύλα και φοβερή ατμόσφαιρα. Από τη Χάρμαινα πολύ εύκολα φτάνεις και στο κάστρο των Σαλώνων, το οποίο δεσπόζει πάνω από την πόλη, πνιγμένο στα πεύκα. Η θέα από δω στην Άμφισσα ως και τον αρχαίο της Ελαιώνα είναι απίστευτη!

Τι θα πάρεις για το σπίτι

Η περιοχή συγκεντρώνει μοναδικές πρώτες ύλες, λίγα και καλά παραδοσιακά προϊόντα και πάνω από όλα ανθρώπους με φαντασία και μεράκι που ενώνουν όλες τις γεύσεις και τις παρουσιάζουν με αγάπη. Εκεί θα γευθείτε πεντανόστιμα κρέατα, από ζώα μεγαλωμένα στα βουνά και τα λιβάδια της περιοχής, ολόφρεσκα ψάρια και όστρακα όλο το χρόνο και, φυσικά, λαχανικά από τη γη της Φωκίδας, θυμαρίσιο μέλι, αρωματικά βότανα και σπιτικά παρασκευάσματα από ντόπια υλικά.

Ξεχωριστή αναφορά αξίζει στις **ελιές Αμφίσσης** που είναι ένα από τα καλύτερα είδη επιτραπέζιας ελιάς. Πατρινείκη ποικιλία από δέντρα στραβομούτες που δίνουν τον ίδιο καρπό σε τέσσερις διαφορετικές ποικιλίες, ανάλογα με την περίοδο συγκομιδής. Έτσι, έχουμε τις καταπράσινες του Οκτώβρη, της χαλκοκόκκινες του Νοέμβρη, τις ζουμερές, μαύρες του Δεκέμβρη και τις θρούμπες του Γενάρη με τη ζαρωμένη όψη. Καθεμία με τη δική της γεύση και τα δικά της αρώματα, ενώ αξίζει να δοκιμάσεις και το πηχτό αρωματικό ελαιόλαδο που παράγει η περιοχή.

Περισσότερα [Εδώ](#)